

I. W. S. A. Bulletin.

Redaktøren af I. W. S. A. Bulletin, Frk. *Kramers* i Rotterdam, skriver atter til os og lægger os stærkt paa Hjærte at arbejde for at gøre det bekendt i saa vide Kredse som muligt her i Danmark, at der udkommer et saadant internationalt Blad, og at det maa have mindst 400 Abonnenter for at kunne eksistere. Abonnentantallet er nu (d. 17. Novbr.) 293. Nr. 1 udgik kun i faa maskinskrevne Eksemplarer, men Nr. 2 og Nr. 3 foreligger trykt. Efter disse Numre at dømme vil dette Blad blive et godt Bindeled mellem de forskellige Lande og yde et værdifuldt Bidrag til vor Sags Fremme Jorden over: *Kvindens Stemmeret* — og dermed hendes fulde Ligestilling med Manden.

I. W. S. A. Bulletin udgaar med 8 Sider en Gang maanedlig, koster 3 Kr. aarlig og kan bestilles hos dets Redaktør: *Martina G. Kramers*, 92 *Kruiskade*, Rotterdam, eller hos „Kvinden og Samfundets“ Redaktion, Lyngby.

Kvindens retslige Stilling i Danmark.

Kortfattet Fremstilling

af

cand. jur. *Henny Petersen*.

(Fortsat.)

Naar Hensidde i uskiftet Bo ikke finder Sted, skal det formønde til Dækning af Underholdsbidraget udbetales af Boets Midler paa samme Maade som anden Gæld.

En særlig Indskrænkning er fastsat for det Tilfælde, at Barnefaderen efterlader sig Enke eller „ægte“ Børn. Der skal da kun ske Udbetaling af Boet til Fordel for dem af hans „uægte“ Børn, der er avlede før hans sidste Ægteskab, og hermed udelukkes altsaa de under hans sidste Ægteskab af ham avlede „uægte“ Børn, men ikke de under et tidligere Ægteskab avlede „uægte“ Børn.

Fremdeles skal det iagttages, at Beløbet, som udredes til det „uægte“ Barns Underhold, ikke overstiger, hvad det som „ægte“ Barn vilde have arvet.

Hvis Barnefaderens Enke sidder i uskiftet Bo, paahviler det hende at fortsætte med Udbetalingen af Underholdsbidragene saavidt og i det Omfang som Øvrigheden efter Skøn over hendes Formueforhold finder det passende, dog ikke ud over Barnets 14 Aar.

Moderen kan endvidere fordrø Barnefaderen tilpligtet at udrede mindst Halvdelen af de særlige Udgifter, som Barselfærden har medført for hende. Faderens Andel i den nævnte Udgift fastsættes af

Overøvrigheden, og kan inddrives paa samme Maade, som Underholdsbidrag, og ligesom disse fordres betalt af det offentlige.

Om Fremgangsmaaden med Hensyn til Faderens Underholdspligt bemærkes, at naar den Mand, der sigtes for at være Barnefader, ikke vil vedstaa Faderskabet, maa der anlægges Søgemaal mod ham, og han maa under dette bekræfte sin Benægtelse af at være Fader med Ed, naar Kvinden ikke kan føre tilstrækkeligt Bevis for sin Sigtelse.

Hvis Faderen tidligere f. Eks. har gjort sig skyldig i Meened, kan det ikke tilstedes ham at aflægge Ed, og Moderen er da berettiget til at bekræfte sin Sigtelse med sin Ed.

Naar det ved Dom i Sagen erkendes, at den sigtede Mand er Barnefaderen, kan Moderen henvende sig til Øvrigheden for at faa Bidragets Størrelse, hvilket ikke bestemmes ved Dommen, fastsat ved Resolution. Denne afgives af den Øvrighed, d. v. s. i København Overpræsidenten, paa Landet Amtmanden, hvorunder Faderen opholder sig.

Stedforældres Underholdspligt overfor Stedbørn.

Ifølge den gældende Fattiglov har saavel Stedfaderen som Stedmoderen, saalænge Ægteskabet bestaar, samme Pligt til at forsørge sin Ægtefælles „ægte“ eller „uægte“ Børn af andre Forbindelser, som denne Ægtefælle selv. Da denne Pligt efter Lovordene paahviler Stedforældre som en af „Ægteskabet flydende Forpligtelse“ er den uafhængig af, om der er Formuefællesskab eller ej, og da den paahviler dem, saalænge „Ægteskabet bestaar“, forandres den ikke ved Separation. Pligten kan i sit fulde Omfang gøres gældende mod Stedforældrene, uden at man først behøver at holde sig til de naturlige Forældre. Hustruen er saaledes pligtig til at udrede de Alimentationsbidrag (Underholdsbidrag), som Manden skal svare til sine „uægte“ Børn, ligesom Manden, naar Hustruen begaar Ægteskabsbrud, maa sørge for de Børn, der bliver Frugten af dette, saalænge Ægteskabet bestaar. Paa den anden Side er det kun Ægtefællers lov hjemlede Pligt mod deres Børn, der tillige paahviler Stedfaderen eller Stedmoderen.

Medens Stedfaderens Pligt saaledes er ubetinget, saalænge Ægteskabet bestaar, paahviler der ham kun Forpligtelser til at forsørge visse Klasser af Stedbørn, efter at Ægteskabet er ophørt, men da uden Hensyn til om det er ophørt ved Døden eller ved Skilsmisse. Fattigloven foreskriver, at den Mand, som gifter sig med en Enke eller en fraskilt Hustru eller en hidtil ugift Kvinde, som har Børn, er pligtig til at forsørge hendes i Ægteskabet indbragte Børn, i samme Omfang som hans egne, selv om Ægteskabet med Børnenes Moder ophører.

(Fortsættes.)